

Ziek (1991)

Sieth Delhaas

De Bazuin, Splinter, 19 april 1991

Ons land is ziek, heeft onze geachte minister-president onlangs verkondigd. Ik vind dat hij daarin gelijk heeft. Graadmeter daarvoor bij mij is hoe een samenleving die door wetten en regels, gemaakt door een kleine groep het-voor-het-zeggen-hebbers, omgaat met mensen die aan die regelgeving in verleden en heden geen deel mochten of kunnen hebben. Eén van die regels die op handen zijn, is de aantasting van het weduwenpensioen. Is dat een heilige ruimte die niemand mag betreden? Onze minister-president zou dat als christenpoliticus moeten weten. In de bijbel is er van alles over weduwen te lezen. Alleen al in de evangeliën zijn er dertien teksten die machthebbers waarschuwen: hands-off van de weduwen. Bijvoorbeeld deze: “Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, gij huichelaars, want gij eet de huizen der weduwen op, terwijl gij voor den schijn lange gebeden uitspreekt. Daarom zult gij zwaarder oordeel ontvangen.

Toen in het begin van de jaren tachtig de voor het grootste deel christelijk gesigeneerde overheid de huizen van de bijstandsvrouwen begon ‘op te eten’ – die in de ogen van Jezus zeker dezelfde rechten hebben als weduwen – heeft onze samenleving dat gepikt. De meeste van die honderdtachtigduizend bijstandsvrouwen hebben, evenals de weduwen, tientallen jaren haar leven ingezet om man en kinderen te dienen. Ze kregen daarvoor meestal alleen brood en onderdak. Meer vaak niet, afgezien dan van allerlei soorten mishandeling.

Een samenleving die de inzet van vrouwen en moeders beloont met armoede als zij op een tijd in haar leven zijn gekomen dat zij eindelijk vorm aan een eigen, zelfstandig bestaan kunnen gaan en durven geven, is inderdaad ziek.

Toen de bijstandsvrouwen – ex-verzorgsters van kostwinners en kinderen – actie voerden, reageerde deze samenleving niet. Zij laat ze verpauperen. Nu voeren weduwen actie. Wie schaart zich aan hun zij? De mannen wier vrouwen morgen ook weduwen zijn? De kinderen die jarenlang de voordelen van moeders zorg hebben genoten?

Deze zieke samenleving zwijgt stil terwijl de huizen van de moeders – bijstandsvrouwen en weduwen – door huichelaars worden opgegeten.